

והידעתם, רבותי, מפני מה לא הצליחה המשלחת הצפתית בשליחותה לסוכנות בירושלים? הסבה היא פשוטה מאד:

כשהופיעו שלשת „גדולי הדור“ של ק"ק צפת לפני הקסטר בסוכנות, ושמע זה האחרון מפיוזם את השם צפת, פער את פיו בתמחון גדול, כאילו הוא שומע את השם הזה בפעם הראשונה בימי חייו.

— את „צוואס“ אינו מכיר? — שאל ר' משה פודהורצר ממנו בתמחון.

— „צפת, צפת...“ תקן מנהל הבנק לשם הסברת הענין.

— „ואולי „סאפאד“, כמו בממשלה? — שאל מנהל ביה"ח בפקחותו.

ואולם מר הקסטר צוה מיד להביא לפניו את מפת א"י, חפשי בשני משלפיו לארכה ולרחבה של המפה את השם צפת ולא מצא.

אכן, נודע הרבר: **צפת, בירת הצפון, אינה רשומה במפת הסוכנות היהודית.**

•••

ולסוף, לכבוד יו"מ, רוצה אני לבשר לקוראי ולקוראותי החביבים כי בקרוב בימינו נזכה לראות בירושלים עיה"ק — ביום רביעי וחמישי בשבת — את ה„דימון“ של האופירה בניצחו של וי-לינקין.

גם המטאטא האנגלי, ר' דיק נורטון והחבריא שלו, יבוא איה בשבוע הבא להצחיק קצת את דוברי האנגלית בעירנו. אנג, נודע לי סבת המפלה של ה„קונפרנסיה“ במטאטא: כנראה, שמתם מנדיל שלהם עזב את המטאטא ותפס פרנסה חדשה — להחכיר כסאות על החולות בתל אביב: כורסא ובדיחה בחמשה מיל ולא יותר! בשביל ה„קונפרנסיה“ החדש של המטאטא, נחזין מטאטא!...

— הגא תוכיח.

ובריעבד, משהחילוננו לדון בענינים העומדים ברומו של עולמנו הקטן, מוטב לנו להפך היטב ב„שלחן ערוך“ של קרל מרכס ז"ל לנוצוא בי שמץ מה מהלכות איסור והיתר למען יחזור די צרכו המעשה הרב של ב"כ צבור הפועלים, אחד הנבחרים מעירית חיפה, (מכורו במסומו מונח) אשר מצא לנחוץ להיות נוכח בין יתר המוזמנים בשורות הראשונות במסדר הציבאי שנערך, כידוע, לכבוד יום הולדת המלך, על כבוד מחנה הצבא שע"י בת גלים, בו בזמן שכ"כ עת ון הפועלים מחזיק במסורת לבלי הופיע ביום הולדת המלך?

ותיתי לה, לעורך הדין הנכבד אבן זהב מחיפה, אשר איננו חשוד כלל על ריכוזיוניזם וכיו"ב, שה-ניף דגל תכלת לבן מעל הגוונטרא של משרדו במרכז המסחרי לכבוד יום הולדת המלך. הוא דאון בהחלט לקסל אות כבוד מאת הסוכנות היהודית, היודעת תמיד להודות לכל איש כפעלו.

ובינתים רבה התבונה לראות חגיגות הב-כורים בחיפה, שתכלנה את כל פרשת החגיגות כתל אביב מאי ועד ת"י בזעיר אנפין, לא יחסר דבר: חגיגות עממיות — זכר ל„עדלידע“, בנוס מחוזי של ה„טבבי“ — זכר למכביאדה, תערוכת חיפה — במה היא נרועה מהתערוכה והיריד שבתל אביב? יחסר רק ה„לונה פרק“? ברם, אין בכך כלום: גברים-נשים, הנרלות וכלי זכיות, סרטי מתכת כצורת סרטי התערוכה התל אביבית ממש, לבירגמים ופשיטות רגל גם בחיפה לא יגרע מפי-מם. אף קצת מהמחצבות עטלית אינו עשוי לבייש.

הנה כי כן תרא השמחה שלמה במעוננו, ויהי רצון שועדת החגיגות לא תצא הפעם בשן ועין ומלאכת החקוי תנעם לה גם להבא לטובת הארץ והיושבים בה, אכי"ר!

אמר עזמות

(סוף מעמוד ב')

העם והארץ, ותמסרו את התפקיד הקשה והנורא הזה גם לאתרים: יסבלו קצת גם הם! אני ותלמידי, מוכנים ומוזמנים זננו לה-ה עם נשיאנו מר מוצקין וחב"ו, ומסבלים זננו להביא את כל „הקרבנות“. הם, נשיאינו ומ-נוחינו הגדולים, ישבו קצת ויתעננו כא"י „שכולה חנ“, ואנחנו נערך גלות שם באניות, ברכבות — במדרגה ראשונה, כמובן — ונשבע נדודים כמלוגי נסיכים בפדיו, בכרלין ובלונדון ואפילו באמריקה. ואולי יעלו ה„קרבנות“ האלה שלנו גם ית-בזול לא"י?...

ואלמלא היות חיפה עיר התעשייה הכבדה, עיר הנטל, עיר העתיד וכו" על 17000 יהודיה (כן ידנו!) עשירה כ"כ בנכסים מקומיים, כגון: מלונים גדולים וריקים, אספות פומביות וסתם אספות שבהן ישא מחברותיו ראש הקהלה הנכבד, מרכז מסחרי חדש בתוככי חיפה ובית דחצה חדש מחוץ לחיפה, רופאים ועורכי דל ודין למבכיר, „זנבות“ תדיריים ליד קופת האפ"ק ועוד כהנה וכהנה — לא היינו זוכים בלי ספק להפתעה נעי-מה בבקר לא עבות אחד, בבראותנו מעל לוחות המו-דעות נושא של אספה פומבית, המודפס שחור על גבי אדום, כהאי לישנא:

— „מה יפית“ עתיק יומין בספורט העברי הצעיר“.

זהו פתשגן הכתב של חרטומי אגודת „הפועל“ בחיפה אחרי שאכלה „חזוף“ הגון מידי המעצמה השמינית של ה. מ. כרדי הרגל.

ובעוד תותחי יאפאן מפנים את לועיהם לצ-דרין ומאיימים בהפרעת השלום העולמי, אין מעט נחת במחננו ואספת ה„מכובי“, שנמתיימה בתנופת הירד עדי כוא המשטרה, שהפרידה בין הרבקים